

Én a papírról álmodtam...

Érdekes gondolatok merültek fel, amikor a Papíripar jubileumáról kezdtünk beszélgetni Bátor Mihállyal. 42 évet dolgozott a papíriparban, melyről ma is szeretettel emlékezik. Gyerekkori álma volt, hogy a kertben papírlapok nőttek ki.

– A hosszú szakmai tevékenységed során milyen témák keltették fel figyelmedet a szaklapban?

– A Papíripar emlékezetes szerepet játszott az életemben. Sok olyan műszaki-tudományos, gazdasági fejlesztési kérdésről szereztem tudomást, melyeket gazdasági munkámban jól tudtam hasznosítani. A nagyobb figyelmet persze azokra a cikkekre fordítottam, melyek közvetlenül munkakörömre, a minőségbiztosítás és a szabványosítás kérdéseire vonatkoztak. Fontosnak tartottam a nyomdaipari igényekkel kapcsolatos információkat és a korszerű vizsgálati módszerekkel foglalkozó témákat. Különösen sok ismeretet adtak a matematikai statisztikai alkalmazásokról szóló információk.

– Nyújtott-e segítséget a lap oktatási, ismeretterjesztő feladataid elvégzésében?

– Valóban külön említést érdemel a Papíripar azon segítsége, amely a korszerű műszaki nyelv és stílus bemutatásában rejlett. Ez a későbbiekben hozzájárult a különböző tankönyvek, szaktanfolyamok anyagainak kidolgozásában, illetve szerkesztésében is.

A szaklap jól betöltötte feladatát a szakmával közvetlen vagy közvetve kapcsolatban álló ismeretek terjesztésében és magyarázatában.

– Mit olvasol manapság a legnagyobb érdeklődéssel?

– A szakfolyóirat cikkei és természetesen a szerzői elevenítik fel számomra a régi emlékeket, az egykori együttműködés örömeit. Ezek sikereket és kudarokat juttatnak eszembe. Számomra fontosak azok a tragikus hírek, melyek egykori munkatársak elvesztéséről szólnak.

– A jövőben miről szeretnél olvasni a lapban?

– Mindenekelőtt az új technológiákról, az egyre nagyobb termelő berendezések sikeres üzemeléséről. Továbbra is érdeklődéssel várom a magyar papíripar fejlődéséről szóló cikkeket, hiszen ez lehet a legfontosabb forrása tájékozódásomnak.

Lindner György

* * *

A Papíripar sokrétű tájékoztatást adott

Lapunk alapításának 50. évfordulójára emlékezünk. Örömmel mondhatjuk el, hogy iparágunk egyik jól ismert nyugdíjas munkatársa, Héring Dezső szívesen vállalkozott arra, hogy megemlékezzen erről az eseményről. Előzetesen kértem, hogy foglalja össze röviden 40 éves szakmai múltját:

– Hűségesen kitarítottam a Csepeli Papírgyárban, ahol 1948-tól 1987-ig dolgoztam.

Végigjártam ezalatt a műszakbeosztás különböző fázisait, a laboratóriumi technikustól a minőségellenőrző osztály vezetésén át az alapanyag-gyártási vezetõn keresztül a gyári főmérnök-helyettes beosztásig.

– A tiszteletreméltó életút sok tapasztalatot hozott a Papír- és Nyomdaipari Egyesületben is, melynek 1949 óta vagy a tagja. Milyen emlékeid vannak az akkor még közös papír- és nyomdaipari lapról?

– Rendszeresen olvastam már ebben az időszakban is a lapot. Kezdetben mindenekelőtt a magyarpapíripart ismerhettem meg ezekből a számokból. A különböző gyáregységek műszaki, gazdasági problémái, ezek megoldásának módja elgondolkoz-

tatott és esetenként hozzájárult saját üzemi gondjaink megoldásához. Természetesen az alapanyag-gyártás érdekelt leginkább.

– *Az 1957-ben alapított Papíripar szaklap sokrétűbb tájékoztatást biztosított. Ebben az időszakban mi keltette fel leginkább az érdeklődésedet?*

– Az alapanyaggyártáson túl a papíripar valamennyi ágazatának fejlesztéséről, az új

technológiai eljárásokról, a korszerű gépekről, vizsgálati módszerekről sok hasznos ismeretet szereztem. A legutóbbi időszakban, természetesen nyugdíjasként érdekelnek az új gazdasági rendszer papíripari vonatkozásai. Különösen felkeltették érdeklődésemet *Zsoldos Benő* cikkei, melyek szervezési, minőségi, humán erőforrás stb. fejlesztési kérdésekről szólnak és nagyon alapos felkészültségről tesznek tanúbizonyságot. Ezeket minden bizonnyal a ma aktív munkatársak is haszonnal olvashatják, mindennapi munkájukban felhasználhatják.

Remélem, hogy a Papíripar szerkesztői a jövőben is hasonló gondossággal és szaktudással fognak a lap kiadásán dolgozni. Ez biztosíthatja a jövőben is, hogy nyugdíjasként továbbra is figyelemmel kísérhetem a papíripar fejlesztését, dolgozóinak problémáit.

Lindner György

* * *

Mindig örömmel olvastam a lapot

– *Kóbor Lídiát kérdeztem a Papíripar alapításának 50. évfordulója alkalmából. Meggyőződésem, hogy jó helyre jöttem, hiszen egész életét a papíriparban töltötte és még ma sem szakadt el teljesen ettől az iparágtól. Mi vonzotta a laphoz?*

– Sokrétű információhoz jutottam és ez segítette mindennapi munkámat. Az aktuális újdonságok mindig érdekelték. Mivel sokáig dolgoztam a Papíripari Kutatóban, különösen figyelemmel kísértem a különböző külföldi konferenciákról, kiállításokról szóló beszámolókat.

– *Természetesen a hazai iparról, kutatási-fejlesztési eredményekről szerezhető ismeretek is komoly érdeklődésre tarthatnak számot. Melyek ezzel kapcsolatban a tapasztalatai?*

– A lap rendszeres és tartalmas beszámolókat közölt a hazai beruházások előkészítéséről, megvalósításáról. Ezek olyan tapasztalatokat mutattak be, melyeket további munkám-

ban hasznosíthattam. Az utóbbi 10-15 évben kiemelten szerepeltek a korszerű minőségbiztosításról szóló cikkek, melyek fontos feladatok megoldásában segítettek az iparági vezetést.

– *Tudom, hogy munkája során a műszaki kérdések mellett érdeklődése sok más kérdésre kiterjedt. Kérem, említsen egy néhányat ebből, a Papíriparban megjelent cikkekre emlékezve.*

– Említést érdemel a lap szerepe az iparági nemzetközi együttműködés ismertetésében. A közép-európai országok termelési, műszaki-tudományos, szakosítási koordinációja nagyon fontos volt, és erről gyakran olvashattunk a lapban. Ennek egyes vonatkozásai mindennapi munkánkban hasznosíthatóak voltak.

A lapnak különleges szerep jutott a műszaki nyelvkultúra kialakításában. Jó lenne ezt olyan módon továbbfejleszteni, hogy az egyes cikkek után szakszavakat ismertetnének, esetleg angolul és németül is, főleg ha a cikk külföldi